

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philomathi Mvsae Ivveniles

Alexander <VII., Papst>

Coloniae Vbiorum [i. e. Amsterdam?], 1645

Acclamationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12750

A C C L A M A T I O N E S.

In Maximi Viri

P H I L O M V S I

M V S A S I V V E N I L E S.

ITala gens, Batavos quæ quondam Martia fratres
Imperiique tui socios erecta vocasti ;
Iam Batavos vatum socios fratresque tuorum,
Post tot secla, voca. Cirrha concludimur una,
Pegaseisque simul populi conspergimur undis,
Et Phœbi communis amor nunc incitat acrem
Ausoniam, nunc vult Musis adsuescere Belgam,
Dum Latios Arctoa vehunt præconia patres,
Nostraque Senensi applaudit fiducia vati.

Illustris PHILOMVSE, tuæ generosa loquelæ
Verba placent ; seu per grandes angusta cothurnos
Sensa rapis, lenique elegos diffundit ab ore
Calliope, seu per Lyrici modulamina cantus
Vectus honoratam compellat purpura Romam,
Et magnis fatur patribus, patrumque cathedræ
Annuit, & summis Vrbanum destinat astris.
Prisca superstitio, venerandi nescia Christi,
Infames tonat ore Ioves, Venerisque profanus
Perstrepit illecebris Helicon, mentitaque multum
Pagina Pieriam meruit decerpere laurum,
Et lethi calcare domos. Hoc sanctior ævo
Nascitur Aoniæ felix opulentia venæ,
Et gaudet meliora loqui. non fabula vati
Priamides canitur, fictæque insanus Elisæ
Æneæque furor, vel versæ in corpora formæ.
Longe alios vultus Italûm sapientia terris
Exhibet, & totum pietas facit ipsa poëtam ;
Canaque religio, Clariis dum splendida fulget
Artibus, atque alte Phœbeos imbibit ignes,
Sacrosancta canit, solumque in carmine mutat
Materiam, & studiis Senam cœlestibus implet.

M

Felix

Felix Sena viro, quem cum produceret Orbi
 Tot vatum Lucina parens, sua flumina large
 Castalii fudere lacus, risere Camœnæ,
 Et teneræ cœpere hederam prætexere fronti,
 Et melius posthac nobis promittere carmen;
 Miratæ puerile decus, lususque juventæ,
 Et consummati roburque & numen ephēbi.
 Legi grandis epos Bembi: placuere furores
 Naugerii, Strosæque patris, magnique Maronis
 Æmula Sinceri rabies. post illa, labantes
 Restituis, Philomuse, Deas, patriæque poëta
 Infers immortale jubar. Tibi sufficit una
 Ad famam validis animosa Tragœdia nervis,
 Et fatum, Pompeie, tuum. quem Corduba Magnum
 Dixit, Sena facit magnum, & dum damnat Achillam,
 Voces pro Latio & pro te, Romane, loquentis
 Approbat, & generi defendit mascula causam.
 Quæ, si non Superis, saltem placuisse Catoni
 Creditur, &, si non armis, ratione triumphat.
 Hæc te scena dabit seculo. quantum illa meretur!
 Quam cerni vult luce palam! quin pulpita scandis
 Itala & orchestram conjux Cornelia pulsas?
 Indignata tui crudelia fata mariti,
 Decussumque caput Romæ, quo tota cadente
 Libertas collapsa fuit, fœdoque Quirites
 Servitio sensere suæ dispendia culpæ,
 Et fidas acuit Bruti vindicta feroces.

Magne vir, his olim cœptis agnoscimus omnes
 Ingenii momenta tui, juvenisque virile
 Condis opus, tragicoque exurgis clare teatro.
 Dic juvenes Musas, quas mecum dicis adultas,
 Phœbe pater, senique graves prævertere curas.
 Hæc ævi fors læta mei est, spectare potentum
 Carmina Pieriasque faces. nunc esse beatam
 Auguror Italiam, cum te Respublica vatem
 Repperit, & grandi rerum prudentia causæ
 Applicat, & tali vult sub rectore pacisci,
 Bellorumque truces furias componis Apollo.

C. BARLÆVS.

Amænio-

A Mœniores, otia temporis
 Ablego, Musas accipe, debiti
 Testes amoris; & benigna
 Fronte meos, Philomuse, plausus.

Te nominata mentis origine
 Phœbus beavit, non sine plurimum
 Favente voto; cui decorem
 Addit honos, & amica virtus,

Et Tulliani gratia fluminis
 Ætate firma: Rurtius, amulus
 Virtutis, expertæque fama,
 Sæpe tuum genium procatur.

Quæcunque cudis, seu, juvenilibus
 Immersus umbris, oculis aureo
 Sub vere fortunam juvena;
 Pressa cluet radiatque virtus.

Fœcunda pleni curia pectoris
 Ubique lucet; digna Quiritibus,
 Romana spiras, & togata
 Arte potens, pietate clares.

Fallorne? nuper gratia Numinis
 Donavit Orbi; cui Tiberis annuit,
 Et omnis asseclam decori
 Roma diu sibi nuncupavit.

Salo innatantis quem sinus insula
 Remisit agre per pelagi minas,
 Excepit Agrippina, gratum
 Principibus populoque pignus.

Miratus Ister, cum reliquis aquis,
 Quas Rhenus amplo concipit alveo,
 Leni susurro detumescens
 Subsiliit, vitreoque flexu

Collisus amnis dulciter ingemit;
 Applaudit undis terra sororibus,
 Qua vitifer Mosella late
 Pampineos opulentat agros.

Rhenus, profuso sanguine decolor,
 Assurgit alto murmure: sæpius,
 Qui discupitam offert olivam,
 Ingeminat, Bene vivat hospes.

Anfractuosa tadia post viæ

Metam assequutus, (totus inhorreo,)

 Pallere cœpit, acribusque

 Torminibus Philomusus ardet.

 O penè nostris erute sedibus!

 Lentone sic jam corpus amabile

 Torques duello, dum meatus,

 Lithiasis, violenta stringis?

 Planxere Muse; prodroma gratia

 Pax alma luxit: dextra Machaonis

 Rigebat, obsitumque pœnis

 Indoluit mage te ferire.

 Tu mente forti, natus ad ardua,

 Et ampliori dignus adorea,

 Interritus, virtute summa,

 Attiliis documenta prabes.

 Intaminati pectoris incola,

 Constantia ardor, calitus insitus,

 Confregit armatos dolores,

 Ut dubiis Cynosura rebus

 Magis niteres: scilicet aurei

 Bóni expetentem prona poposcerat

 Europa, venturumque plenis

 Fama tubis decus intonabat.

 Gens VVitekindi, diis placidis potens,

 Armata perstas. ô utinam ferox

 Sedetur hic Bellona, ferrumque

 In Mahometigenas recudat.

 Exsurge pacis prome, nefarias

 Elide cædes, Romulidum pater;

 Gothusque, Liliunumque, Iberque

 In stabilem coëant quietem:

 Et quidquid ultra littora Balthici

 Sinus in oras Teutonis aestuat,

 Iungatur Austro; perpetique

 Connubio sibi fœderentur.

 Sic nos beatos cernere, Rurtio

 Tuo liberet; ludicra texerem &

 Roseta; blandiarque parva

 Fronde tuis, Philomuse, lauris.

I. RURTIVS.

IN VO.

IN VOLVMEN HOC POEMATVM.

Seu te cura vetus retinet, non dicier, Hic est;
 Nomine, siue placet, nolle placere tuo:
 Euge tamen, nos, cura recens tua, dicimus, Hic est:
 Quisquis es, Aoniis digne libelle Sophis.
 Ergo vel Amstelio te trade nec agnate celo,
 Quin tua dic vel aquis, dic abolenda focus.
 Non sinat hoc, numeris liber annumerande Maronis,
 Tota Hippocrenes Cæsaris urna chori.
 Ipsa vetat, seu Bilbilico siue æmule Flacco,
 Gloria Maphææ non moritura lyræ.
 Quam iuvat, & volupe est in vate inquirere vatem,
 Atque verecundam noscere velle sitim,
 Qua sacrum largis siccant Permessida labris!
 Quamque pium, famæ non dare vela suæ!
 Docte Catulle, argute Tibulle, proterve Properti,
 Vos vates, nobis, garrula amica dedit:
 Utque suæ vires ferret roburque Thaliæ,
 Quondam Bilbilico vox ea, Da, quod amem.
 Non ita: sed, victura fones ut plectra, libelle,
 Vox tua personuit, Da, quod amo, Tacear.
 In laudes, Philomuse, tuas, amor ibat & ardor:
 Ast tacitum ut redames, do, quod amas, Taceo.

I. R. INGELIUS.

M 3

Magno

Magno superbiat Marone Mantua,
 Nasone Sulmo, Horatio Venusia:
 Verona nec minus Catullum jactitet,
 Vmber Propertium, atque Aquinas Iunium:
 Suamque Martialis acer Bilbilin
 Celebret, Annaique syrma Cordubam.
 Turrita Sena vicit omnes unica;
 Miraculi quæ sic parens, ingentia
 Tot sidera in sidus coegit unicum.

Et sidera hæc nugis tamen turgent meris.
 Senense sidus at merum fundit jubar
 Virtutis omnis atque sanctimonia.
 Quanto illud ergo majus istis omnibus!

Et sidera hæc summo tamen conamine
 Replere passim nominis fumo sui
 Mundum, dare & valde in stuporem, quaritant,
 Ac fabulosos inde vendunt Orpheos.
 Senense nullo sidus at negotio
 Fulgoris ut prædivitem explicat penum,
 Encomium nec ambiens, omne invenit,
 Multos creatque Abramidas è rupibus!
 Quantum illud ergo præstat istis omnibus!

Et sidera hæc agunt id unicum quoque,
 Per otium, florentibus rebus suis,
 Leporis atque exuberante flumine.
 Senense sidus at labores arduos
 Exantlat ô quam, publica bono rei,
 Nec unius gestat simul morbi crucem,
 Nec inde desinit tamen sic jugiter
 Et Numinis cantare dona, & interim
 Scienter & concinne & apte ludere,
 Ignobilem & mortalium ac rudem gregem
 Sanctissimis incendiis involvere,
 Et exules, periclitantes plurimum,
 In patriam suaviter conducere!
 Non præstet ergo sidus isthoc ceteris?

Magis facebant hinc minora phasmata,
 Chiorum Homerus, & Sophocles Atticus,
 Ascreus &, Thebanus atque Pindarus.
 Senense multo sidus hisce grandius:
 Senense multo sidus hisce illustrius:

Senense

*Senense multo sidus hisce augustius.
 Vin hisce digniora longe sidera?
 En, cantico quam præ Sibyllis nobiles,
 Virago Debbora, illa litium arbitra,
 Et Samuelis Anna mater inclyta!
 Quantus poëta legifer Moses vetus!
 Quam fulget heros optimus Iesseides,
 Nec non pereruditus ejus filius!
 Regina quam sublimis at vatuum omnium,
 Desponsa Regi maximo regum omnium,
 Integra virgo, mater & Christi tamen!
 Senense sidus inter isthac sidera,
 Cum Barberino, jure supremo, micat.
 Sed Rurtius, sed elegans Ingelius,
 Sed sceptrum Barlaus tenens in vatibus
 Unus Batavis, entheus, multissimus,
 Senense demum sidus istud cantitent,
 Plaudentibus Phœbo & novem sororibus.
 His Nicii, his Baldi, atque Sarbievii,
 His Hesi, his & Masculi, & Sibenii,
 Ogerique, Francia magnum decus,
 Cultissimique ad Scaldin Hemelarii,
 Erycii quin & Lovaniensium,
 Et dulciores melle Blittersuicii,
 Meusque Amandus, Flandrici lumen soli,
 Mireque Graius eminens Allatius,
 Ac ceteri, qui sunt ubique gentium,
 Musarum alumni, insignium lectissimi,
 Alacriter juncta manu, ferant opem:
 Chelys lyraque exaudiantur; insuper
 Tubisque tympanisque cuncta personent;
 Responsitetque totus orbis undique,
 Reddentibus sylvis modos ac montibus.
 Corvina gens ne misceat se oloribus.
 Meum est, stupentem sideri immorariet.
 A me optimum est præconium, silentium.*

BARTOLDVS NIEVSIVS.
 Id. Sextil. CIO IDC XLV.

CORRI-